

σων. "Έχω μαυρίσει κι' έχω ψηθή από την άλμη της θάλασσας. "Έχα θέβαινα στα διάφορα ταξείδια μου ένα πλήθος περιπέτειες, με τις οποίες θα μπορούσε να γραφεί ένα πολύ ώμορφο βιβλίο. Μιά απ' αυτές είναι κι' η ιστορία που μου συνέβη το περασμένο καλοκαίρι ενώ ταξείδευα προς το "Αουλανθ της Νέας Ζηλανδίας. "Έξι μέρες μετά την αναχώρησή μου κι' ακριβώς όταν θρισκόμαστε κοντά στη Χουλουλου, ο ναύτης που έρευνοσε από την κόφα του καταρτίου της θάλασσα, μας ειδοποίησε ότι δεξιά από την πρόωρα μας, αλλά σ' αρκετή απόσταση, έβλεπε καθαρά τὰ συντρίμια ενός ναυαγίου. Είχαμε υποχρέωση λοιπόν να πλησιάσουμε και να προσπαθήσουμε να εξακριβώσουμε ποιό ήταν αυτό το καράκι κι' αν ζούσε ακόμη κανένας ναυαγός. "Έτσι αλλάξαμε πορεία και φτάσαμε κοντά στον τόπο του ναυαγίου. Τότε αντιληφθήκαμε ότι σ' ένα χοντρό δοκάρι ήταν δεμένος ένας άνθρωπος. Σταματήσαμε άμέσως τις μηχανές, κατεβάσαμε μία θάρκα, τον λώσαμε από το χοντρό ξύλο και τον μεταφέραμε άναίσθητο στο κατάστρωμα. "Ήταν ένας ώμορφος νέος μ' αθλητικό σώμα. Μά φαινόταν τελείως εξαντλημένος από την πάλη του με τὰ κύματα. "Ο γιατρός της θαλαμηγού έσπευσε βέβαια να τον κάνει να συνέλθει. "Ο ναυαγός έκλαιγε και γελούσε και τέλος έχασε πάλι τις αισθήσεις του. —Πρέπει να τον μεταφέρουμε στο νοσοκομείο, μου είπε ο γιατρός. "Αλλά μου φαίνεται ότι δεν θα μπορέση να συνέλθει από την εξάντλησή του.

Μά εγώ ήμουν βέβαιη, ότι η περιποίησή μου θα τον έκαναν καλά. "Εγκατέλειψα την κυβέρνησή της θαλαμηγού μου, φόρεσα τη λευκή μπλούζα της νοσοκόμου κι' είκοσι μέρες δεν έφυγα ούτε στιγμή από το προσκέφαλό του. Και το σώμα έγινε. "Ο "ναυαγός μου ανέκτησε τις δυνάμεις του και σηκώθηκε από το κρεβάτι. "Ήταν ο τρίτος πλοίαρχος του "Αμερικανικού φορτηγού "Μαχάταμ". Τόση δέ ήταν η συμπάθειά μου προς τον νεαρό αυτόν πλοίαρχο, ώστε δέχτηκα να διακόψω το ταξίδι μου και να τον οδηγήσω στον "Άγιο Φραγκίσκο. "Ο ναυαγός μου, αν κι' ήταν τρελήτα έρωτευμένος μαζί μου, δεν μου έκανε ποτέ λόγο για τον έρωτά του. Δεν ήθελε να με προσβάλει. "Αρκέσθηκε να μου φιλήση με τρυφερότητα τα χέρια της ώρα του άποχωρισμού μας. Κι' ως τώρα δεν με ξέχασε. Κάθε τόσο μου στέλνει ένα σοβαρό γράμμα γεμάτο σεβασμό, το οποίο δημολογώ δι' διαβάζω πάντα με μεγάλη χαρά. "Αν δεν ήταν ναυτικός, ίσως θα τον παντρευόμουν. "Αλλά όπως σας είπα, οι ναυτικοί έχουν σε κάθε λιμάνι κι' από έναν «μεγάλο» έρωτα. Γι' αυτό φοβόμαι να διαλύσω αυτό τ' ώμορφο δεινρό μου. Νά γιατί άγαπητέ με πάθος τη θάλασσα και τὰ ταξείδια. Γιατί μου χαρίζουν πάντα δραματικές κι' άξεχαστες συγκινήσεις.

ΜΑΙΡΗ ΚΑΡΛΑΨΑ

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΡΕΥΜΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΛΙΟ

Διό "Αμερικανοί μηχανικοί κατόρθωσαν να μεταβάλλουν τις ήλιακες ακτίνες σε ηλεκτρική ενέργεια. Με την σκευή την όποιαν έπενοήσαν και την όποια είχαν τοποθετήσει άπέναντι του ήλιου, κατόρθωσαν ν' ανάβουν ένα αρκετά μεγάλο ηλεκτρικό λαμπτήρα και να κινήσουν ένα μικρό μοτέρ, κατά το 1/3 μεγαλύτερο από τὰ μοτέρ των ηλεκτρικών ώρολογίων. "Η σκευή που μεταβάλλει το ήλιακό φώς σε ηλεκτρική ενέργεια συνίσταται από τέσσερες σιδηρούς δίσκους σκεπασμένους με έλαστρο στρώμα του χημικού στοιχείου «οελήνου», πάνω απ' το όποιο έχει στρωθή λεπτό στρώμα λευκοχρυσού. "Απλή έκθεσι της σκευής στον ήλιο, παράγει ηλεκτρικό ρεύμα.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

"Ο εκδότης μιας λαϊκής έφημερίδας του Σικάγου είχε δημοσιεύσει ένα λιβέλλο εναντίον των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου, με τον έξηχα χαρακτηριστικό τίτλο:

«Τα μισά μέλη η του Δημοτικού Συμβουλίου είναι άπατεώνες.»

Κατά τη διάρκεια όμως της εκτυπώσεως του φύλου, ο έν λόγος εκδότης άπειλήθηκε τηλεφωνικά από τους θιγομένους συμβούλους. Γι' α' άποφύγη, λοιπόν, ένδεχομένη μήνυσι τους, διώρθωσε ως εξής τον τίτλο στην δεύτερα έκδοσι:

«Τα μισά μέλη η του Δημοτικού Συμβουλίου...δέν είναι άπατεώνες!»

ΑΠΟ ΔΟ ΚΙ' ΑΠΟ ΚΕΙ

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Στο Κεντάου των "Ηνωμένων Πολιτειών έπθανε έσχάτως η ελαίδη Γουάιντ. "Η λαίδη αυτή είχε γεννήσι κατά το διάστημα της σύνταξης ζωής της 870...αγά! "Ήταν δηλαδή μία ώμορφατή κόττα, που άνησε σ' ένα εκλεκτό πτηνοτροφείο της πόλεως, ο δε κρηθιός αυτός τών αλίων θεωρείται σπανιότατος από τους ειδωκούς.

Κατά το άληθινά περιεργό συμβαίνει με τους κροκοδείλους. Οι μόν νεαροί είναι δελοτάτοι πρό του ανθρώπου, ενώ οι γεροκροκοδείλια είναι θαρράλοσι κ' έπιθετικοί! Γιατί; Έδκολο να εξηγηθή: Οι μόν νέοι ίδνε ενήνιοι, κινούνται έτσι να τρέπονται με φρεσά, και φυσικά άποφύγουν τους ανθρώπους. "Ενώ οι γεροί, έπειδή δέν μπορούν να κινηθήσιν, μένουν άναγκαστικά στις όχθες κ' εκεί παραμονεύουν την έμπίεσι, μάς άσπασίληποτε λείας, είτε άνθρωπος είναι αυτή, είτε άλλο ζώο ή μεγάλο ψόο... Σημειώστε έπίσης, ότι είναι ήρωδύτατα όντα τα προεργά αυτά σαρκοεδή: Σχεδόν πάντοτε πέφτουν στις παγίδες, τις οποίες τους στήνουν οι θάλαγγες.

Κατά τών Μεσαιώνων, το γονάτιο και με τὰ δύο πόδια ήταν άμπερομένο άποκλειστικά στη λατρεία του Θεού. Γι' αυτό οι ευταγύα γονάτιαν κερός στον βασιλέα — ή στις βασίλισσες της καρδιάς των! — μονάχα άπάνω στο ένα γόνάτιο.

Στην Κεντρώα "Αφρική ήρώταται ακόμη το κάπνισμα της χήρας άπάνω στην πυρά, που καίει το πτώμα του σύζυγου της. Κι' ο λόγος του έθιμου αυτού είναι άποκλειστικά ο εξής: Πρέπει ο μακαρίτης νάχη και μία άρωσομένη ψυχή μαζί του, για να τον περιποιηται μάς σ' φτάσει κωρασιμένος στον άλλο κόσμο! Στις "Ινδίες όμως έχει καταργηθή πάλι αυτό το πρακτικώτατο για τους μακαρίτες έθιμο!

Οι φανατικοί Μουσουλμάνοι τών "Ινδιών αρχίζουν πάντα το γύμα τους με ένα παλιολατινομένο φαγητό και το τελειώνουν με λίγο ζάδι, τουρσί κλπ.

"Ένας σοφός, ο δόκτωρ Καρέλ, κατόρθωσε άλλοτε να διατηρήση επί δεκά άόόληρα χρόνια έναν άνθρωπο ενάεργο εν λειτουργία. "Αλλά κι' ο "Άγγλος γεροφύρος Λαίην διαβάνει ότι όταν πεθαίνουν στο μέλλον οι μεγάλοι άνδρες, το ύπερογο μισό τους θα μεταμορφώσεται στο κρανίο ενός άλλου ανθρώπου, για να μη χάνεται έτσι ποτέ ή μεγαλωμία!

Από παλιούς παπύρους της Αίγύπτου πληροφορούμεθα ότι ήταν γνωστή εκει ή μάχη πρό του χιλιόδου έτών. Κι' όζ μόνον γινόταν άρκετή κατανάλωσις, αλλά έθωροετο κούας ως είδος πάλαιτιέας και την κροκολογισαν τσουχιρά!

Μή βιάστε χρώματα σε άπλις έπιστολάς, κρηρά. Προτιμάτε να τα στέλνετε στον παροικήτη τους με έπιταγές. "Από μία έπίσημη στατιστική τών "Άγγλικών Ταχυδρομείων, πληροφορούμεθα ότι κατά το παρήλθον έτος, ελάθησαν — από άπλά γράμματα — ποσά συνολικής αξίας έξεκοσιών πεντίου χιλιάδων λιρών!

Κατά τη γνώμη διασημου Γερμανού παθολόγου, οι διδάσκαλοι, οι θιασώγοι και οι ήθλοποι πλέονεκτου σε πολλά σημεία από ύγία, άπέναντι τών άλλων επαγγέλματων. Κι' ο λόγος είναι ότι το έπάγγελμά τους τους ύποχρώνει να μάδιν δυνατά επί άρκετές ώρες, πρόμα το όποιο συντελεί στην τόνωσι του οργανισμού από πολλές άπόψεις.

Στην Κορέα, ο μνηστήρ είναι ύποχρεωμένος να δουλέψη στο σπίτι τών μελλοντών κερειών του επί άρκετους μήνες. Κι' όταν έκουσι μείνουν ενταχισμένο από τους τρόπους του κ' απ' τη δουλειά του, τότε μόνον δίνουν την τελική συγκατάθεσι τους για την τέλεσι του γάμου.

Σε πολλές άρχαίες "Ελληνικές πόλεις ύπαρχε ο εξής νόμος: "Όταν ένας σύζυγος χώριζε τη γυναίκα του, είχε το δικαίωμα να ξαναπαντρευθή. Μά τη διαφορά έμεις ότι του άπαγορευόταν άσστηφώς να πάσχη γυναίκα μεροότερη στην ήλικία από την πρώτη σύζυγό του! Κι' έτσι τα διαζύγια δέν ήταν τόσο συχνά...

"Από τους άρχαίους συγγραφείς, τη ζάχαρι την αναφέρει πρώτος ο Πλλίνος, πρό...χιλίον άκατασίαν έτών! "Έλα, δηλαδή ότι στην "Αραβία και στις "Ινδίες ύπαρχε ένα περιεργό μέλι μέσα σε καλάμια. Κι' έννοουσε το ζαχαροκάλαμο. "Επίσης ο Στράβων άναφέρει ότι ύπαρχε μία γλυκυστή ουσία, που μοιάζει με άλάτι, όταν είναι σε στερεή κατάστασι. Την βγάδουν όμως ρουστή από ένα είδος καλαμιών που ύπαρχε στην "Αραβία.